

GASFARII
—
TRACTATUS
CANONICUS
DE SACRA
ORDINATIONE

BX1935
G37
V.1
c.1

00762.

EX LIBRIS
HEMETHERII VALVERDE TELLEZ
Episcopi Leonensis

1080020594

TRACTATUS CANONICUS

DE

SACRA ORDINATIONE

TRACTATUS CANONICUS

DE

SACRA ORDINATIONE

AUCTORE

PETRO GASPARRI SACERD.

SS. D. N. Leonis PP. XIII cubiculario intimo,
in Instituto Catholico Parisiensi textus canonici professore,
olim Romae professore institutionum canonicarum in Collegio Urbano de Propaganda Fide,
et sacrae theologiae sacramentariae in scholis Pontificii Seminarii Romani ad S. Apollinarem.

Admoneo te ut resuscites gratiam Dei, quae
est in te per impositionem manuum.

(*2a ad Tim., I, 16.*).

ANNO JUBILAEI PONTIFICALIS SSMI D. N. LEONIS PP. XIII

VOLUMEN PRIMUM

DELHOMME ET BRIGUET, EDITORES

PARISIIS

Via vulgo dicta : rue de l'Abbaye, 13.

LUGDUNI

Via vulgo dicta : Avenue de l'Archevêché, 3.

1893

Tous droits de propriété et de traduction réservés.

Capilla Alfonsina
Biblioteca Universitaria

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEÓN
Biblioteca Valverde y Telles

44409

BX1935
15-37
V.1

APPROBATIO.

Quum ex relatione examinatoris deputati diligenter facta Nobis omnino constet **Tractatum canonicum de sacra ordinatione**, auctore Rev. D. Petro Gasparri, professore juris canonici in Instituto catholico Parisiensi, non minori laude dignum esse ac **Tractatum canonicum de matrimonio**, ab eodem jam typis editum, licentiam facimus illud imprimendi, et valde commendandum testamur. Nam praelaudatus auctor omnes quaestiones, quae ad sacram ordinationem spectant, luculenter pertractavit et doctrinam suam hausit ex fontibus puris, nempe sive ex constitutionibus Summorum Pontificum et canonibus conciliorum, sive ex resolutionibus Sacrarum Congregationum, atque ex auctoribus maxime probatis; ita ut opus omni parte absolutum, etiam quoad proxim, vere habeatur.

Parisiis, die 24 Julii 1893.

† Franciscus Cardinalis RICHARD
Archiepiscopus Parisiensis.

FONDO EMETERIO
VALVERDE Y TELLEZ

007626

PROOEMIUM.

Dum omnia Novae Legis sacramenta gratiam quam continent, non ponentibus obicem conferunt ex opere operato, sacramentum ordinis, characterem in anima suscipientis indelebiliter imprimens ad instar sacramentorum baptismatis et confirmationis, potestatem addit sacras perficiendi functiones ad aliorum sanctificationem. Sicut enim Christus D. omnium sacramentorum dispensationem, si baptismum in casu necessitatis excipias et matrimonium, commissam voluit constitutis in sacra hierarchia ordinis, ita etiam Ecclesia omnium sacramentalium a se institutorum administrationem eisdem reservavit. Imo ipsa potestas jurisdictionis ecclesiasticae, licet per se distincta ab ordinis potestate et ab eadem sit separabilis, in normali tamen Ecclesiae oeconomia penes clericos, tamquam penes proprium subjectum, residere debet. Non immerito igitur ordinis sacramentum fons quodammodo dici potest, e quo tota vita supernaturalis Ecclesiae dimanat.

Hinc mirum esse non debet, si Ecclesia, praeter jus divinum, plura circa hujus sacramenti administrationem et receptionem servanda constituit: quam partem ecclesiasticae legislationis nos in hoc tractatu exponimus. Negotium sane arduum, tenues vires nostras fortasse excedens. Nemo enim qui jus canonicum vel a limine salutaverit, ignorat materiam de qua agimus, multis, nec iis levibus, scatere difficultibus. Inter quas aliae sunt, ut ita dicam, historico-

theologicae, ortae scilicet ex diversitate rituum ordinationis qui in Ecclesia Orientali et in Ecclesia Occidentali servantur, imo qui in eadem Occidentali Ecclesia pro diversis temporibus usurpati sunt. Sunt praeterea difficultates canonicae; cum enim plura quae sacram ordinationem spectant, specialem titulum in corpore juris non habeant, expositores Decretalium Gregorii IX saepe eadem vel praetermisserunt omnino, vel summis tantum labiis, ut aiunt, delibaverunt. Imo fatendum est nonnumquam ipsam legislationem haud esse undequaque definitam. Tandem accedit plena de sacra ordinatione tractationes deesse, nisi ad antiquos Hallier, Morin, Martene, etc. ascendere velimus; quos in multis hodie deficere quisque facile perspicit. Exinde spes aliqua affulget hunc nostrum tractatum, in quo omnia quae ad hanc materiam adeo practicam pertinent, colligere studuimus, alicujus futurum esse utilitatis curiis praesertim episcopalibus et seminariorum moderatoribus, quibus est sacrarum ordinationum sollicitudo.

Totam vero hujus tractatus materiam sequenti ratione distribuimus. Praemissis in capite I generalibus rerum notionibus, caput II disserit de tempore et loco sacrae ordinationis. Deinde in longiori capite III determinatur subjectum sacrae ordinationis, idest quaenam persona juxta jus divinum et ecclesiasticum ad statum clericalem admitti possit et debeat, et quaenam in ea, ut valida sit ordinatio aut licita, intentio requiratur. His positis, jam propius ad sacrae ordinationis coheremoniam accedentes, in capite IV explicamus omnia quae eidem ad normam canonum praeire debent. Succedit caput V de partibus essentialibus sacrae ordinationis, nempe de ministro ejusque intentione, et de materia ac forma. In capite VI describuntur peractae ordinationis effectus, praeser-

tim ordinis potestas tum in genere tum in specie pro singulis gradibus. Tandem in fine adduntur documenta quae in praxi saepius usui esse aut expositas doctrinas illustrare possunt.

Ne in omnibus hisce partibus nostro quid tractatui deesset, nihil, quoad facultas tulit, praetermisimus. Volumina non pauca *Thesauri resolutionum Sacrae Congregationis Concilii* in causis quae ad sacram ordinationem referuntur, studiose et sedulo versavimus; responsa et instructiones Sedis Apostolicae undique conquisivimus, proxim curiarum praestantisimarum, in primis curiae Romanae, perspectam habere studuimus; auctores magis probatos seu antiquos seu recentiores consuluimus. Faxit Deus ut hoc opus nostrum eodem benigno favore a doctis excipiatur ac praecedens *Tractatus canonicus de matrimonio*, ad majorem Dei gloriam, ad exaltationem Sedis Apostolicae, ad nostri Instituti catholici Parisiensis incrementum. Ceterum censurae sanctae Ecclesiae judicioque prudentum illud ex animo submitimus. Si igitur in eo tibi aliquid occurret, benevolentia, utcumque doctrinae seu menti Apostolicae Sedis contrarium, scias illud praeter voluntatem excidisse et a nobis ultiro rejici atque damnari.

ERRATA

Pag.	lin.	Corrige
9	5	gradum.
28	8	Innecentius.
36	9	divinissimae.
42	8	forman.
46	22	risoluzione.
112	2	Memorialum.
186	28	deliquentem.
192	21	caetu.
227	1	violationam.
242	20	effectum.
245	19	ejas.
263	15	occasionem.
265	13	retrahabitur.
272	34	vide n. 631.
330	32	minine.
349	19	tanquam.
349	24	dioecesum.
351	12	In.
356	34	ablectum.
380	3	inolitam.
404	18	emolumenta.
416	18	sciscitavisset.